

РЕШЕНИЕ

№ 6512

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7276** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез процесуален представител - старши юрисконсулт П., срещу решение от 14.06.2022 г., постановено по НАХД №14889 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-007019/08.10.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „Додушев Фууд“ ЕООД, в качеството му на работодател, на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 5000 лева, за нарушение на чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ).

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63в ЗАНН. Посочва се, че съдът неправилно е решил, че по делото не е доказано осъществяването на състава на нарушението от страна на наказаното дружество. Не е отчетен факта, че дружеството не е представило в хода на проверката, предхождаща издаването на акта за установяване на административно

нарушение, двустранно подписан екземпляр от трудов договор, сключен с М. С. М., а такъв е представен в производството пред въззивния съд, като съдът необосновано е приел, че същият не е антидатиран. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да бъде потвърдено НП 22-007010/08.10.2020 г. Алтернативно се иска да бъде обесилено съдебното решение, поради допуснати съществени нарушения на правилата за пореврка и оценка на доказателствата и за формиране на вътрешното убеждение на съда, като за твърдяното нарушение не са развити доводи в касационната жалба.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт С., която поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Додушев Фууд“ ЕООД, редовно призован, се представлява от адв.Г., който моли съда да отхвърли касационната жалба и остави в сила решението на районния съд. Претендира разноски, съгласно представен списък в размер на 700 лв. адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

В периода от 12.08.2020 г. – 27.08.2020 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. извършили проверка за спазване на трудовото законодателство от страна на „Додушев Фууд“ ЕООД, в качеството му на работодател, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ. В хода на проверката извършена ресторант "Спагети къмпани", намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството, на 12.08.2020г. М. С. М. подписал декларация, в която посочил, че работи в дружеството като саблонен управител от 10.08.2020г. При проверката, от страна на дружеството работодател е представен трудов договор № 23/10.08.2020г. за назначаване на М. М. на работа в дружеството като салонен управител. В представения трудов договор, който проверяващите определили като проект на трудов договор, липсвал подпис за работодател. В хода на проверката е установено и че на 10.08.2020г. М. М. подал молба до управителя на дружеството да бъде назначен на работа като салонен управител, подписал декларация за съгласие за обработка на личните му данни, декларация че е запознат с правилата за безопасност на труда в дружеството, длъжностна характеристика и служебна бележка за проведен инструктаж по безопасност на труда - всички документи и декларации с дата 10.08.2020г. Представена била и Справка за приети уведомления от НАП по чл.62 ал.5 от КТ от която е видно че работодателя е регистрирал трудов договор № 23/10.08.2020г. на 12.08.2020г. в 14,27,30 часа. Двустранно подписан трудов договор е представен в производството пред районния съд.

За проверката е съставен протокол на 27.08.2020г. , връчен на работодателя, чрез упълномощена лица на 27.08.2020г.

На 27.08.2020г. е съставен и акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 22-007010/27.08.2020г. за нарушение на чл.62 ал.1 от КТ. Въз основа на съставения АУАН е издадено и наказателно постановление № 22-007010/ 08.10.2020г., с което на дружеството била наложена имуществена санкция в размер на 5000 лв. на

сонование чл.414 ал.3 от КТ, за нарушение на чл.62 ал.1 от КТ.

За да отмени наказателното постановление въззивния съд е приле за недоказано зивършване на нарушението по чл.62 ал.1 от КТ от страна на работодателя. Приел е наличието на сключен в писмена форма трудов договор, както и за доказан факта, че до приключване на проверката от контролните органи не е представен двустранно подписан трудов договор. Такъв договор съдът е посочил, че е представен в съдебното производство, като приел, че същият не е антидатиран, като обосновал извода си с наличието на подписани от работника и работодателя документи на 10.08.2020г. - декларации, служебна бележкадлъжностна характеристика и най-вече справката за приети и отхвърлени уведомления по чл.62 ал.5 от КТ, установяваща регистриране на трудовия договор, сключен на 10.08.2020г., от работодателя на 12.08.2020г.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 КТ отношенията по предоставяне на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. С разпоредбата на чл. 62, ал. 1 КТ законодателят въвежда задължително изискване трудовият договор да се сключва в писмена форма. Законите разпоредби, регламентиращи сключването на трудов договор са императивни, като тяхното нарушаване води до застрашаване на обществените отношения, свързани с предоставяне на работно сила от работника и на правата, които той разполага като страна в едно трудово правоотношение. Съгласно чл. 414, ал. 3 КТ работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или ал. 3 и чл. 63, ал. 1 или ал. 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лева, за всяко отделно нарушение.

Настоящият съдебен състав намира, че от събраните в хода на производството пред СРС доказателства се установява по категоричен начин наличието на трудово правоотношение, трудов договор сключен в писмена форма и подписан надлежно от двете страни по трудовото правоотношение. Трудовия договор е сключен в изискуемата форма по чл.62 ал.1 от КТ, като в срока по ал.3 на същата норма е подадено уведомление за сключения договор до НАП. Още в хода на проверката са били представени и доказателства за изпълнение на задълженията на работодателя по чл.62 ал.6 от КТ - за запознаване на работника или служителя с трудовите задължения, които произтичат от заеманата длъжност или изпълняваната работа, вкл. с подписване на изискуемите декларации и длъжностна характеристика и реално е започнато неговото изпълнение. Всички тези доказателства, анализирани правилно от въззивния съд, недвусмислено установяват, че трудовия договор е бил валидно сключен още на 10.08.2020г., като формален пропуск на работодателя е да го представи при проверката, подписан от двете страни по договора.

Съобразно гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото направената претенция на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна.

Основателна е претенцията за разноски на ответника на касация, на когото, при липса на възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, такова следва да му бъде присъдено в претендирания и доказан размер от 700 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН,

Административен съд София – град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.06.2022 г., постановено по НАХД № 14889 по описа за 2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.